

وقوع حادثه‌ی حرّه در مدینه(63 ق.)

پس از واقعه‌ی کربلا و شهادت امام حسین(ع) و یاران و نیز اسارت اهل بیت، عده‌ای از مردم مدینه جهت آشنایی با رویه و رفتار یزید بن معاویه راهی شام شدند.

پس از واقعه‌ی کربلا و شهادت امام حسین(ع) و یاران و نیز اسارت اهل بیت، عده‌ای از مردم مدینه جهت آشنایی با رویه و رفتار یزید بن معاویه راهی شام شدند. آنان، زمانی که به شهر بازگشتند برای مردم مدینه از فسق و فجور یزید گفتند. مردم مدینه نیز کارگزار یزید، عثمان بن محمد بن ابی‌سفیان و مروان بن حکم و سایر امویین را از مدینه بیرون کردند و با عبدالله بن حنظله، بیعت نمودند. چون این خبر به گوش یزید رسید، مسلم بن عقیقه معروف به مجرم و مسرف را با لشکری فراوان به سوی مدینه فرستاد. لشکر شام در سنگستان بیرون مدینه معروف به "حرّه" که در یک میلی مسجدالنبی(ص) قرار دارد، با مردم مدینه وارد جنگ شد. مردم مدینه پس از دادن کشته‌های فراوان به مدینه گریختند. لشکر شام نیز در تعقیب آنها وارد مدینه شدند. مسرف بن عقیقه به مدت 3 روز جان و مال و ناموس مردم مدینه را برای لشکر خود حلال نمود و لشکریانش نیز از هیچ جنایتی (حتی زنا در مسجدالنبی) فروگذار نکردند. مسرف بن عقیقه در مدینه کاری را برای یزید انجام داد که "بُسر بن اُرطاة" پیش از او در حجاز و یمن برای معاویه انجام داده بود. چند روز پس از این واقعه، مسرف بن عقیقه در راه مکه و در پی جنایتی دیگر به درک اُسقل شتافت. حمله‌ی سپاهیان یزید به کشتن شدن بیش از ده هزار نفر انجامید و به واقعه‌ی حره معروف گشت.